

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
20:21	19:41	18:28	ירושלים
20:19	19:43	18:45	תל אביב
20:21	19:44	18:38	חיפה
20:20	19:42	18:45	באר שבע

פרשת שמיני • כ"ח ניסן תשפ"א • גליון 716

מאמר ראש הישיבה

בשביל מה צריכים גאולה?

הקורונה עשתה לו רק טוב

טוני המשיך להנהן בזמן שחבריו בכו על המצב, ורק חיכה להזדמנות הנכונה לחמוק מהמקום. הוא תיעב את השיחות מהסוג הזה: "מתי כבר תיגמר הקורונה..." "כמה נפגעתי מכל המצב הזה..." "אומרים שבעוד חודש החיים יחזרו למסלולם..." טוני ידע היטב על קִשְׁרוֹ נְשִׂאָה אמירות טפשיות שרק גורמות לאדם ללכת ולשקוע בתוך הבוץ שהוא יוצר לעצמו.

טוני הוא איש עסקים אמתי. ואיש עסקים אמתי מוצא הזדמנות בכל מצב. ומבחינה עסקית הקורונה עשתה לו רק טוב.

הוא אמנם מנהל רשת של חנויות ביגוד במקומות מרכזיים, והחנויות שלו היו מושבתות בזמן הקורונה. אבל באופן כללי העסקים שלו דווקא פרחו. כבר ברגע שהקורונה פרצה לחייו הוא לא בזבז זמן על בכינות, על חדשות, או על פרשנויות של מומחים - אלא התחיל לעבוד והסתגל במהירות למצב שנוצר. טוני העביר את רוב המכירות לרשת, התרחב לתחומים נוספים ובנה חברת שליחויות קטנה. כך שמבחינתו הקורונה הייתה מקפצה.

ההצלחה כל כך האירה לו פנים, עד שהוא התחיל לעסוק ביעוץ לעסקים. כך הצליח טוני להרים בעלי עסקים קורסים מהמשבר ולגרום להם להשתמש במצב לטובתם.

כששואלים את טוני האם הוא רוצה שהמשבר ייגמר, טוני עונה שאמנם **מבחינתו** המשבר הזה הוא מבורך, אבל הוא לא יכול להתעלם מצערם של מיליוני אנשים ולכן גם הוא מייחל לסיום המשבר, וברמה העסקית הוא לא חושש כלל שסיום המשבר יפגע בו, כי הוא יודע

שמי רוצה לעבוד, תמיד ימצא הזדמנויות בכל מציאות ויידע בעזרת ה' לעשות את העסק הנכון לזמנו ולשעתו.

גאולה למען הגואל

זה מסר עצום לחיים בכלל ולעבודת ה' בפרט. עובד ה' אמתי לא תולה את עבודתו בתנאי חייו, אלא עובד את ה' **בכל מציאות** שנוצרת בחיים שלו.

הוא עובד את ה' בזמן שהוא בריא בעבודה המתאימה לבריאים והוא עובד את ה' בזמן שהוא חולה בעבודה המתאימה לחולים, הוא עובד את ה' בזמן שהוא משופע בממון בהודיה ובנדיבות לב, והוא עובד את ה' בזמן הדחוק בביטחון ובהודיה לה' על הקשיים, הוא עובד את ה' בלימוד תורה ובתפילה והוא עובד את ה' בזמן שהוא יוצא למשא ומתן או כשהוא אוכל. בכל מצב הוא עובד את העבודה המתאימה לאותו המצב והכול בשמחה. גם בקורונה מוצא עובד ה' הזדמנות להוסיף חסד, תורה, תפילה, אמונה, שלום בית חינוך הילדים ועוד.

וכמו בעסקים, בכל קושי יש הזדמנות להתקרב לה' בהתקרבות מיוחדת דווקא מתוך אותו קושי. לכן עובד ה' אמתי שהמטרה שלו היא לעבוד את הבורא - אינו מייחל לכך שהקשיים יסתיימו, כי המטרה שלו היא לעבוד את הבורא לפי התנאים של המעביד. הבורא הוא זה שמציב את התנאים - והאדם הוא זה שעובד את הבורא באותם התנאים, שהם התנאים המושלמים עבורו להתקרב לה'. לכן הוא לא רוצה ולא מצפה שהקשיים יסתיימו, אלא כל רצונו הוא לעבוד את ה' בצורה המיטבית מתוך כל קושי.

ובכל זאת גם הוא מתפלל שהקורונה תהיה מאחורינו, אבל לא בשביל עצמו, אלא בשביל אלה שסובלים ממנה, בשביל כל אלה שהקורונה מרחיקה אותם ומקררת

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

אותם, בשביל כל אותם בחורי ישיבה שהולכים לאיבוד, ובשביל תינוקות של בית רבן שבטלים מתלמודם, ובמילים אחרות: בשביל בורא עולם, כדי שהבורא לא יהיה בצער.

למה אתה מצפה?

אנחנו נמצאים בחודש ניסן, חודש הגאולה כי "בניסן עתידים להיגאל". וכונן מאוד שכל יהודי צריך לצפות ולחכות לישועה ולגאולה, אבל יש ציפייה נכונה ויש ציפייה לא נכונה.

מאוד מצוי לשמוע אנשים שבוכים על הצרות שלהם, על המחלות, על הפיגועים, על יוקר המחיה, על הקורונה, על הגלות, ולבסוף הם מסכמים ואומרים: "חייבים שיבוא כבר משיח. אין מה לעשות, רק משיח יעזור כאן..." וזו טעות גדולה. המשיח לא מגיע כדי לפתור לנו את הבעיות, המשיח מגיע כדי לגלות את מלכות ה' בעולם.

ואין למשפטים האלה שום קשר לציפייה לגאולה, והראיה לכך היא שנזכרים במשיח רק כשיש צרות. למשיח צריכים לצפות גם כשהכול מושלם, בדיוק בגלל אותה סיבה, שהרי המשיח לא בא **בשבילנו**, הוא לא בא בשביל לפתור לנו את הבעיות. זה שנזכרים במשיח רק כשיש צרות - זה מראה שזו לא ציפייה לגאולה, אלא חוסר רצון להתמודד, חוסר רצון לקבל את מה שה' עושה באהבה ולעבוד את ה' בתנאים שהוא יתברך רוצה.

המשיח יבוא כשה' יתברך ירצה בכך. ועכשיו בורא עולם רוצה שנעבוד אותו כמו שאנחנו, בדיוק עם הצרות והבעיות האלה, מתוך גלות וקשיים, כי הוא יודע שרק בתנאים האלה נוכל להתקרב אליו ולהגיע למקום שאליו אנחנו צריכים להגיע.

לחשוב שאי אפשר לעבוד ה' בגלל התנאים של החיים שלך או בגלל הצרות של עם ישראל או בגלל הקורונה - זו סתם עצלנות ובכינות. זה שקר מוחלט. כמו שאיש עסקים אמתי יודע לנצל כל מצב לטובתו,

המשך בעמ' 3

חוק האמונה החוק המנצח!

בלקת הסדרה החדשה לא רבה לזמן ארוך | מ' 6

בדיחות הדעת

הרופא נתן לפצייתנט "שלושה חודשים" מקסימום. והנה קרה נס והאיש הבריא. אמר לו הרופא: "תגיד תודה לפחות".

השיב הפצייתנט: "דוקטור, תגיד אתה תודה - כי כאשר גססתי ראיתי את המלאכים מכינים את רשימת הרופאים שצריכים למות השנה, וביניהם היה גם השם שלך. אז אמרתי להם: "תוציאו אותו מהרשימה. הוא בכלל לא רופא!"

העלון מוקדש לחזרה בתשובה שלמה אהוד ניסים בן קלודין יקוט
 להקדשת העלון: 02-5308000

מנסים להיות נחמדים אבל לבסוף הדם עולה לראש ואנחנו מוציאים על הילד את התסכול שלנו. כל אחד מאיתנו מגיב לבעיות ילדיו באופן שונה. אחד-מתעלם ונותן לילדיו לעשות כרצונם, אחד-צועק, גוער, מבזה, מאיים, מעניש ואפילו לפעמים מכה (כבר שעה שאני מחפשת אותך? איפה היית?... ו...הסיטואציה מוכרת לכם). תגובות אלו בסגנון "פגע או ברח" גורמות חס ושלום לפגיעה בילדים ולא לחינוכם ואחר כך החינוך בורח לנו מהידיים. אנחנו מתנהגים כך, כי נפגענו מהתנהגות הילדים ואנחנו קצת מתוסכלים אולם עלינו לדעת שישנם שיטות חינוכיות שיגרמו בע"ה לילד לשפר את התנהגותו ולעשותו מושמע ולא מרדן וכ"ש בגיל הרך.

ועכשיו לתשובה:

כאשר אנחנו מתעניינים ומתמקדים בהבנת המניע של הילד, אנחנו מגלים דבר מאוד מעניין, הילד שלנו- אע"פ שלפעמים הוא מאוד מרגיז, מעצבן, לא ממושמע ואפילו מתחצף. הוא לא עושה את זה לנו בדווקא. הילד אוהב אותנו, חשובה לו מאוד ההערכה שלנו הוא אף פעם לא נגדנו. הוא מתנהג בצורה לא נעימה, בגלל שיש לו סיבה ומניע, פעמים במודע ופעמים במוסתר. כאשר נבין בע"ה את המניע להתנהגותו, לא נפגע מהתנהגות הילד וכאשר יהיה לנו יישוב הדעת וכלי חינוך מתאימים, נוכל בע"ה גם לטפל בבעיה בנחת ובע"ה גם נצליח.

הרב אבוהצירא- יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק ח'

בשבוע שעבר, התחלתי לענות על השאלה: "למה אתה מסביר כל הזמן את המניע להתנהגות הילד? אפשר להציג את המצב ולתת להורים פתרון איך לטפל בבעיה, או מה לא לעשות כדי להחריף אותה. למה זה משנה לנו כהורים, מה הסיבה שהילד מתנהג בצורה זו?".

מה המניע?

השאלה מצויינת, ובשבוע שעבר הבאנו את המשל עם יענקלה שמצא את אביו על שולחן הניתוחים. משל זה, מסביר התנהגות הנובעת מיישוב הדעת, והתנהגות הנובעת מהתפרצות של רגשות. מאחר וכולנו מושפעים מהסובב אותנו, בזמן "התקפה" של הילד, אנו מתקשים לפעול בקור רוח ומתוך יישוב הדעת. פעמים ואנו נוהגים כמו יענקלה בחדר הניתוח, אולם עלינו להפנים היטב- שכדי להצליח בחינוך צריך הרבה סבלנות, יישוב הדעת, רגיעה, מחשבה ורק אחר כך צריך שיהיו בידיו כלים ופתרונות כיצד צריך להתנהג עם הילדים. בחינוך ילדים אין שליפה מהמותן, חייב לעבוד מתוך תוכנית ברורה.

לחנך ילדים צריך הדרכה

יש משפט שאומר "אין הורה שלא מצליח לחנך, יש הורה שלא למד לחנך" בכדי לחנך צריך ללמוד. כדי לא להיכשל באיסורי שבת שהם "כהררים התלויים בשערה" צריך ללמוד הלכות שבת, ומי שלא לומד בוודאי ח"ו נכשל באיסורי שבת, כפי שכותב בעל המש"ב זיע"א. פעם אמר לי אברך: "אני לא מתערב בחינוך של הילד שלי- בגלל שהרב ארוש אמר: "אם אתה לא יודע לחנך- שב ואל תעשה עדיף" ובגלל שאני מכיר את עצמי שאני לא יודע לחנך- אז אני לא מחנך". טענה מגוחכת זו, אינה מתקבלת. מאחר ובבי"ד של מעלה ישאלו אותו: "הרי חובת חינוך ילדך מוטלת עליך? יכולת אולי לא להתחנך, אך לאחר שהתחנת וגרמת במעשיך שה' ייתן לך ילדים, מי יחנך אותם אם לא אתה??? בוודאי חובת החינוך מוטלת עליך. אתה טוען שאתה לא יודע? אל תלך לישון בלילה- תקרא ספרי חינוך, תלך להרצאות, תתייעץ עם אנשי חינוך,

בקיצור תלמד איך מחנכים ילדים. "חוק חינוך חובה" לא שייך בכלל למוסדות לימוד, או למשרד החינוך. "חוק חינוך חובה" הוא חוק של תורתנו הקדושה "ולמדתם אותם את בניכם..."

האושר בלהיות הורה

הרש"ר הירש זיע"א שהיה מגדולי המחנכים בדור הקודם כותב: "... אין בעולם אושר יותר נעלה מאשר הרגש הנעים בקיום נפשו של ילד רך, שאין לו תביעות ודרישות כלפיך והוא תלוי בך ובחסדך... האיך שומע קול פנימי האומר לך מה ילד זה מצפה לקבל ממך? ... עליך להרגיש את כל האחריות, האושר והקדושה שבמשימה הזאת. עליך להרגיש שהשם "אב" משח אותך לכהן גדול... אם איך מרגיש כשיא אושר את ההזדמנות הזאת של התמכרות מושלמת לטובתו של בן אדם, אם הרגש הזה אינו מעורר בך שמחה של מצווה בלי מיצרים, ואם הגתניה אינה גורמת לך אושר יותר מאשר הקבלה, הרי לא ראוי לך להיות לאב!"

סנטימטר של חינוך מקדים

אנו נמצאים בפרקים של חינוך בגיל הרך. כבר בגיל זה, עלינו להיות הורים מיומנים ולדעת שאנחנו מחנכים ומכוונים נכון. עלינו לבנות תוכנית חינוכית כללית בהגהת הבית, ולכל ילד בנפרד. עלינו להקדים תרופה למכה, ועדיף סנטימטר של חינוך מקדים, מקילומטר של טיפול לאחר שכבר יש בעיה. ישנם מספר משפחות שאני מלווה לאורך מספר שנים, בתחילה היו מפגשים צפופים ואח"כ זה מפגש אחת לכמה חודשים. זה נקרא מפגש "תחזוק" עד שההורים בע"ה כבר מיומנים ובעלי ניסיון. הצלחה בחינוך ילדים, נובע מהדרכה טובה וחוסר טעויות, כי כמעט בכל בעיה שנתקלים בה בזמן, אפשר לתקנה.

הילד לא נגדי

רוב הטעויות בחינוך, שמהם נוצרים לבסוף "ילדים בעייתיים" נובעים מטיפול כושל של ההורים בבעיית ההתנהגות של הילד. טיפול כושל, נובע בדרך כלל מחוסר יישוב הדעת, מאי ידיעה מה לעשות, ומהתנהגות הנובעת מרגשות של נקמנות ותסכול. נכון שלפעמים הילד מתנהג כלפינו בצורה פוגעת ומעליבה, אנחנו

הסידור החדש של הרב שלום ארוש

מנחה וערבית

עם ביאור "לב שלום"

מבצע מיוחד ל- 10 סידורים

052-2240696

ילדון חידודון

אילו בני דודים נקראים בפרשה זו "אחים"?

תשובה פרשת ויקהל פקודי: מצווה להקריב קרבן רק לאחר שמונה ימים מלידתו (יהיה שבעת ימים תחת אמו), ואיסור לשחוט אם ובנה ביום אחד (כ"ב כ"ז-כ"ח).

זוכה: חיים מאיר פורטנטי, רחובות.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש טלה
- הודיה -

ניסן

הודיה היא ביטוי לכך שהאדם מאמין בהשגחה פרטית.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

העלון שנמצא

שחסר לי.

אמא שלי שראתה אותי ממלמלת ללא הבינה מה אני אומרת אז סיפרתי לה שאני מנסה לומר תודה בדיוק כמו שהילדים מספרים במדור זה...

ואז אחרי כמה דקות שאני אומרת תודה אני מגלה בספסל מאחורה את העלון שרציתי,

מונח ומחכה רק לי, בטח ה' חיכה שאני יגיד תודה ואז יראה לי את העלון.

זה היה בשבילי סדהים ומחזק

אבל גם מאוד שמחתי שעכשיו גם לי יש סיפור תודה לספר בעלון "חוט של חסד"

תודה לך ה' שזיכית אותי לומר תודה, ותודה לך על העלונים הנפלאים שמגיעים אלי.

ובמיוחד תודה רבה לכם-עלון "חוט של חסד" שאתם מלמדים אותנו על התודה הנפלאה.

אמרתי תודה ומצאתי עלון

שלום קוראים לי אודל ואני בת 9

מידי שבת אני קוראת עלון של שבת שאני מאוד אוהבת, במיוחד את מדור הילדים.

אני גם מאוד אוהבת עלונים אחרים כמו עלון "חוט של חסד" ואני קוראת מידי שבוע את הסיפור תודה שהילדים מספרים.

לפני כמה שבתות, חיכיתי לאבי שיחזור מבית הכנסת ויביא לי את העלונים האהובים עלי.

אבל כשהוא הגיע ראיתי שעלון שרציתי חסר. מאוד התאכזבתי, כי בעלון הזה יש קומיקס - סיפור בהמשכים ואם מפספסים שבוע אחד אז לא מבינים את הרצף של הקומיקס בשבוע הבא.

ואז עלה לי רעיון- לומר תודה.

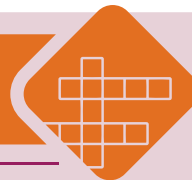
בשבת בצהריים כשישבנו בגינה אמרתי תודה לה, על כל הטוב שנותן לי, ובמיוחד על העלון

פטרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252

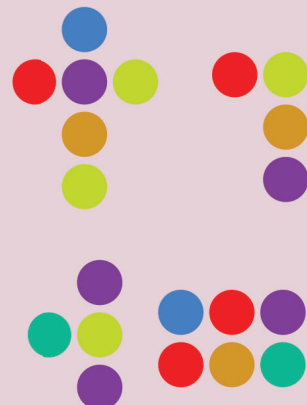
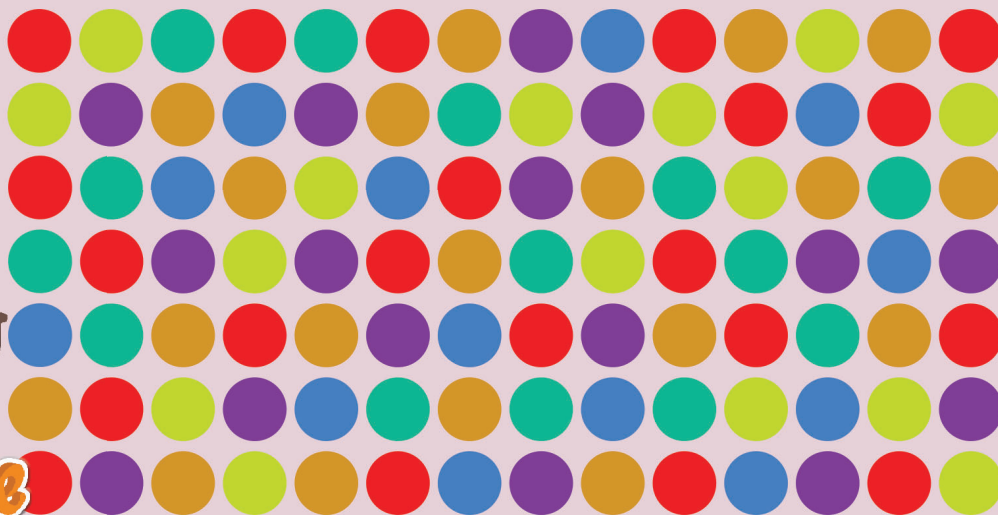
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

לוח הצבעים

מצאו בתוך לוח הצבעים את הרצפים בצד והקיפו בעיגול

חדשני!

חוק האמונה החוק המנצח!

סדרת הספרים המובחרים של הרב שלום ארוש

הלימוד
היומי
לחיים
מבורכים

להזמנות: 052-2240696

שו"ת אקטואלי

השאלות שלכם, התשובות של הרב

שאלות על ייאוש ועוד

האם ניתן להתבודד בעת נקינות הבית? מה עושים כשהזיווג לא מגיע? והאם לעשות את חוק התודה ולקוות לישועה?

שאלה: האם ניתן לקיים את ההתבודדות בכלל ובפרט את העניין של חוק התודה במהלך הנקיין והטיפול בענייני הבית?

תשובה: אדם צריך להיות קשור כל היום עם ה' יתברך. ולכן, כשאת מנקה או מטפלת בשאר ענייני הבית את יכולה לדגמא לשיר מזמור לתודה תוך כדי עבודה, אפשר לשיר אותו מאות או עשרות פעמים. אבל התבודדות, זה עניין של יישוב הדעת. בהתבודדות עושים חשבון נפש, עבודת הרצון, וכו', ובשביל זה צריכים ריכוז. ולכן זה לא שייך. ברגע שתצליחי למצוא את הזמן להתבודד כמו שצריכים ולהיות מרוכזת אז גם תראי תוצאות יותר טובות. בכל אופן, בדיעבד הכל טוב, וגם התבודדות שמתבודדים תוך כדי הטיפול בענייני הבית היא עדיפה מלא לעשות התבודדות בכלל.

שאלה: מבקשת עצה לזיווג כי אני כבר חמש חיואשת.

תשובה: אני מבין וכואב. אני מבין שאת מתמודדת עם נסיון קשה מאוד, נסיון יומיומי, שאת מחפשת ולא מוצאת במה להשלים את עצמך.

אני אמנם לא מצדיק את הייאוש שלך, כי אנחנו מאמינים בה' יתברך, ויודעים שהוא עושה תמיד רק את הכי טוב. אבל בכל אופן אני מבין, שאת באמת עוברת נסיון קשה מאוד.

את צריכה להתגבר, להחליט שאת זורקת את כל השכל שלך, ואת כל הרצון שהיה לך עד עכשיו. תלמדי את החוברת 'חוק התודה', ותחילי לעשות את החוק.

חוק התודה מטרתו להביא את האדם אל הנקודה שהוא מחליט - זה מה שאתה רוצה ה' אני גם רוצה את זה!

ואז הוא רואה את הישועה.

את צריכה להגיד לה' יתברך: 'רבונו של עולם, אני יודעת שאתה אוהב אותי! אני יודעת את זה! ושום דבר לא יבלבל אותי! ובוודאי אני יודעת שכל מה שאתה עושה איתי זה הכי טוב! ולכן על כל מה שהיה עד

הרגע הזה, ודאי שאני אומרת לך תודה, כי זה היה טוב! וכל זמן שתראה שעדיין יתעכב לי, עוד יום או יומיים או כמה זמן שתראה, אם זה מה שתראה, גם אני רוצה! ואני אומרת לך תודה מכל הלב, כבר מעכשיו גם על זה! על כל מה שתעשה איתי, כי ברור לי שאתה אוהב אותי ושתעשה איתי רק את הכי טוב!."

במקביל את צריכה לעשות תפילות ארוכות יום יום: "תרחם עליי, תתן לי את הדעת הזו! לדעת שאתה אוהב אותי! שלא תכנס בי שום עצבות, שלא יכנס בי שום ייאוש! תן לי לא לעזוב את האמת הזו, שאתה אוהב אותי!."

כשתגיעי לאמונה הזו ותזכי להגיד תודה כמו שהדרכת אותך את תראי את הישועה שלך השלמה.

גם חשוב לי מאוד מאוד שתדעי, שה' יתברך רוצה שתתחנתי, ולא סתם רוצה אלא רוצה מאוד מאוד [ועוד מיליון פעמים 'מאוד'] שתתחנתי. רק שעכשיו יש איזה עניין שהוא מעכב לך קצת לטובתך, ועל זה את אומרת תודה, על הייסורים שאת עוברת ומאמינה שהכל אהבה של ה' יתברך וטובה גדולה עבורך.

אני מברך אותך שתזכי לאמונה שלמה, ושמתחיים, ובעזרת ה' זיווג טוב בקרוב ממש אמן כן יהי רצון.

שאלה: אני אמא לששה ילדים, הקטן כבר לא קטן ואנו רוצים עוד ילדים,אנו עושים חוק התודה, טרם נושענו. האם לעשות את החוק של התודה ולקוות לעוד ילדים?

תשובה: לשמוח במה שיש לך ודאי שאת צריכה. ברוך השם, את לא במצב קשה כמו אישה שאין לה בכלל ילדים. אמנם גם אישה שאין לה ילדים בכלל, גם היא צריכה לשמוח ולהאמין שה' הוא טוב, וכל שכן את שכבר יש לך ילדים שאת חייבת לשמוח בחלקך.

תמשיכי לעשות את החוק של התודה, בלי לחץ, ותגידי לבורא עולם: "רבונו של עולם, מה שאתה רוצה! אם זה רצונך, שיהיו לי ילדים גם אני רוצה, ואם אתה לא רוצה, גם אני לא רוצה. בכל אופן אני אומרת לך תודה על הכל, על העבר, ההווה, וגם על העתיד, כי מה שתעשה איתי בטוח יהיה רק טוב תמיד."

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

ואהבת
לרעך כמוך
רבי עקיבא אומר:
זה כלל גדול בתורה

אני אוהב כל יהודי

*נייט/ארכיב עם גפאל הרק

לרכישה: 050-9931931

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

תפילת הנשים

אבותינו הקדושים ואמותינו הקדושות, וכן כל הצדיקים והצדיקות לאורך כל הדורות, כולם עסקו הרבה מאד בתפילה והתבודדות. כמו שאנחנו רואים לאורך כל התורה כולה את תפילותיהם של האבות והאימהות, וכיצד האריך משה בתפילות בכל עת, וכיצד התפללה חנה אל ה' וזכתה שיוולד לה שמואל הנביא, וכיצד הנהיג שמואל הנביא את כל עם ישראל בדרך זו של תפילה והתבודדות, ואחר כך גם לנו דוד המלך שעסק ביותר בתפילה והתבודדות, וכן שאר הצדיקים שאחר החורבן, ובניהם מרדכי ואסתר, עד אחרוני הצדיקים, הבעל-שם-טוב ורבינו הקדוש, ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם עד היום - כולם עסקו הרבה מאד בתפילה. וכן כל האימהות היו גדולות בנבואה והיו עושות ניסים ומופתים. היו מדליקות את הנר והיה נשאר דולק כל השבוע, והשכינה הייתה שורה על אוהלן, והמים היו עולים לקראתן בבאר, ובוודאי עסקו הרבה בעבודת ה' על מנת להגיע למדרגות גבוהות כאלו. וכן מרים הנביאה הייתה בוודאי עוסקת הרבה בתפילה ובהתבודדות, שהרי זכתה למדרגת נבואה, ולמעשה, בזכות נבואתה אנו קיימים. כי כשהיה ישראל עבדים במצרים, ועמרם, שהיה מנהיגם של ישראל, ראה את

נתעקשתי והפצרתי פצירות ונפתולים הרבה למקום להיות שוה לאחותי. "גם יכלתי" - הקדוש-ברוך-הוא הסכים על ידי. ומובן שהיה הדבר לנחת רוח גדולה לבורא יתברך. העקשנות בתפילה מתבטאת בכמה אופנים. הן בהתמדה - שממשיכים להתפלל גם כאשר לא רואים תוצאות, הן בכך שמאריכים בכל תפילה ותפילה בהשתפכות הנפש, והן בכך שמחדשים בתפילה וטוענים בכל פעם כל מיני טענות ואמתלאות לנצח בהן, כביכול, את הבורא, ולשכנע אותו לקיים את בקשתנו. ועל זה כותב רבי נתן בלקוטי הלכות (ה' תפילין ה'): "על מה שאמר רבינו ז"ל (למ"ת ס"א) שצריכין להיות עקשן גדול בעבודת ה'. הנה עיקר העקשנות ביותר צריכין בתפילה ותחנונים. והעקר בשיחות של ההתבודדות כמבאר בדברינו כמה פעמים. וכמו שפרוש רש"י על הפסוק: נפתולי אלקים נפתלתי - לשון עקש ופתלתול. נתעקשתי והפצרתי פצירות ונפתולים הרבה למקום וכו'. והבן הדברים היטב אם תרצה לחיות חיי עולם כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. ותפרשך כל בשלון מדוברת פירוש המלות של נפתולי אלקים נפתלתי על פי פירוש רש"י הנ"ל. לשון עקש ופתלתול וכו'. ואז תבין עד היכן עד היכן צריכין להתחזק בהתבודדות ושיחות בינו לבין קונו. אף על פי שתהיה בדרך עיקש ופתלתול כמה פעמים בלי טעם וריח. כי לא ביה ולא שיקץ ענות עני אף על פי שראוי לבזותן ולשקצן. כי הוא יתברך מלא רחמים בכל עת." עד כאן דברי רבי נתן זיע"א.

הגזירות הנוראות של פרעה, להרוג כל זכר שנולד, עמד וגירש את אשתו, ואחריו עשו כן כל ישראל. אמרה לו מרים: אבא, גזירתך גרועה יותר משל פרעה, שהוא גזר על הזכרים בלבד, ואתה גזרת גם על הנקבות, ואני רואה, שעתידיה אמי שתלד בן שיושיע את ישראל. מיד עמד אביה והחזיר גרושתו, ואחריו החזירו כל ישראל את נשותיהם, ולעמרם ויוכבד נולד משה רבינו. ואמרו חז"ל, שכאשר נולד משה, נתמלא כל הבית כלו אורה, עמד אביה ונישק למרים על ראשה ואמר לה: בתי, נתקיימה נבואתך. והנה, עיקר הכוח לפעול בתפילה הוא על ידי ריבוי התפילה והעקשנות, שדבר זה למדנו מנשות ישראל הצדקניות. הראשונות הן אימותינו הקדושות, שעליהן נאמר במדרש (בראשית רבה מה): "למה נתעקרו האימהות? ר' לוי משם רבי שילא דכפר תמרתא ורבי חלבו בשם ר' יוחנן: משום שהקדוש-ברוך-הוא מתאוה לתפילתן ומתאוה לשיחתן..." - מכאן מובן שהאימהות הקדושות שלנו הרבו להתפלל להיפקד בזרע של קיימא, והיו עקשניות מאד, שהרי כאשר מתפללים זמן ארוך כל כך, ועל דבר שרוצים כל כך, אזי צריכים בשביל זה עקשנות. וזה מה שכתוב על רחל אמנו (בראשית ח'): "ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי." פרש רש"י: "נפתולי" - לשון עיקש ופתלתול,

הרה"ק ר' חיים מצאנז זיע"א - בעל דברי חיים כ"ה ניסן

לאורם נלך הילולא דצדיקא

על אחת מרגליו, אבל ר' חיים ביקש לשוחח עם הנערה רגע קט ביחידות, ובתום שיחתם הקצרה יצאה העלמה ואמרה כי מוכנה היא להנשא אליו בלב שלם, מפי השמועה נסר כי רבינו אמר לה להסתכל במראה, והיא נדהמה לראות כי יש לה גל עקומה ובתוך כך הסביר לה רבינו כי באמת היה צריך להיות שהיא תהיה צולעת והוא לו, אך לפני שירד לעולם האמת אמר כי הוא לוקח זאת על עצמו, מאחר והיא צריכה לשמשו ובכן סיים רבינו: "האם תוכלי לטרוח לי לאור זאת!?"

הרב הגאון הקדוש המקובל, איש אלוקים נורא אספקלריא המאירה סעורה הטהורה, שר התורה יחיד בבורו, כבוד קדושת שם תפארתו מרן ר' חיים אבדק"ק צאנז זיע"א (תוארים אלו מתוך מה שנחרת על מצבתו הק') נולד בשנת תקנ"ג בעיר טארניגראד לאביו מו"ה ר' אריה ליבוש הברשטאט זצ"ל, ולאמו מרת מרים ע"ה.

אביו הר' ר' ליבוש היה נוהג לבקר בקודש אצל ר' משה מפשעוורסק זיע"א, ובאותו זמן היה זקוק רבו לסכום כסף כדי להשיא את ביתו, וכשנדע הדבר לר' ליבוש החליט לתת לרבו את ממונו אשר הביא איתו כדי לנסוע ליום השוק ולעשות מסחר, כהוקרה לכך בירכו הרה"ק ר' משה שיהיה לו בן שאיר את העולם, ואכן נתקיים ברכתו ונולד לו בנו הרה"ק ר' חיים מצאנז. כאשר היתה אמו מרת מרים בעיבורה באה לפני הרה"ק ר' משה לייב מסאטוב זיע"א לבקש ברכה מפיו על פרי בטנה, הרה"ק מסאטוב קם לכבודה, ואמר לה כי מפני העובר שבמעייה הוא קם כי בן יולד לה והוא יהיה צדיק גדול ומהיגה הדור. רבי חיים היה מיום הילודו חלש חיזור לקוי בבריאותו הגופנית, סבל רבות בחזונו וברגליו וכאבי שיניים היו תוקפין אותו רבות. אך כל זה לא מנעוהו מלהתעלות בדרכי התורה והחסידות, וכבר בגיל ארבע היה יודע את כל תרי"ג מצוות בע"פ והיה משנען תדיר, וכך היה דרכו לומר: כמו שכל חייל חייב לדעת את חוקי הצבא כדי לקיים כן מוטל על כל בר ישראל לדעת היטיב את תרי"ג מצוות.

מידת הצדקה שלו היתה לאין ערוך, ובעל התולדות שמואל התבטא פעם אילו היו לוקחים את כל הכספים שפזר לצדקה היו יכולין כל צאצאיו להתפרנס ברווח גדול. תלי תלים של סיפורים לא יספיקו כדי לספר אודות גדולתו של הרה"ק ר' חיים מצאנז, והעיקר שנזכר לילך בדרכיו הקדושים, הן בדבקותו בהש"ת בעת התפילה, והן בהתמדתו הנוראית בתורה הק', והן במידת החסד שלו, והן במידת העושה שהיתה לאין ערוך עד כי התבטא פעם: "חושבים אתם שישב כאן אדם על הכסא והאמת היא שאין כאן כלום" דברים אלו יהיו נר להרגליו.

רבי חיים מצאנז זיע"א היה מאוד מעריך את ספריו של רבינו רבי נחמן מברסלב זיע"א, וכעדות מפי חסידיו כי הספל ליקוטי מוהר"ן היו הספר של שבת שלו, וכן העיד הרה"ק האדמו"ר מקלויזנבורג לפני הרה"ק ר' לוי יצחק גנדר זיע"א: "וקני בעל הדברי חיים העריך מאוד את הרה"ק ר' נחמן מברסלב וספרו הק' ליקו"מ, ופעם אחת שוחח הרה"ק מצאנז לילה שלם לספר מגדלות רבינו הק' מברסלב, ובוודאי כי לילה אצל בעל הדברי חיים הוא לא דבר של מה בכך,

זכותו וזכות תורתו ומעשיו יהיו לנו למגן ולצניעה אכ"ר.

העילוי מטארניגראד, כך כונה ר' חיים כבר בצעירותו, גבירים אדירים ביקשו לזכות בו כחתן, אולם בסוף נבחר הוא להיות חתן אצל גאון הדור ר' ברוך פרענקל תאומים זיע"א רבה של לייפניק ובעמח"ס "ברוך טעם". בתחילה סירבה בתו של ר' ברוך פרענקל להינשא לו זאת מחמת כי ר' חיים היה צולע

קו האמונה
02-6444250

חיזוקון
לומדים הלכה

הלכות בן אדם לחברו

בכל פעם
שרואים יהודי,
יש לכוין לקיים
מצוות עשה
מן התורה
"ואהבת לרעך
כמוך"
(יקרא יט, יח)

זיכרון
זיכרון

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

עד היכן כבוד הבריות

רבי יוסף חיים זוננפלד חגר את אבנטו, חבש את כובע התיתורה שלו ויצא למזכירות הכולל. משנכנס בפתח, ננער רבי ישראל ונחרד מאוד: שלום עליכם רבי! מדוע הטריח הרב עצמו להגיע? היה הרב שולח מישהו ואני הייתי בא אליו בשמחה.

הזיעה ניגרה ממצחו של פקיד הוועד ומדי פעם הוא הושיט את ידו ומחה במטפחתו את מצחו. בחדר הירושלמי הגבוה, שהיה בנוי בסגנון עתיק, מאורר לא היה, על מזגן איש לא חשב באותם ימים. היה זה לפני למעלה מתשעים שנה, עת רוב תושבי ירושלים הצטופפו להם בשכונות העיר העתיקה.

יהודי ירושלים שלא עסקו במלאכה, והקדישו את רוב זמנם ללימוד התורה הקדושה מתוך עניות משוועת, היו מאושרים עד מאוד מחייהם. וכל עוד שהשיגה ידם ארוחה אחת ביום - הכלולה מפרוסת לחם-קיבר מרוח בשמן זית ועליו פיסות עגבניה דקיקות כנייר - לכל ילדיהם, היו יהודי ירושלים חשים כאילו בגן-עדן מצויים הם.

אולם, כיון שסוף כל סוף צריך אדם להביא פרנסה אל ביתו, והוצאות תמיד היו ויהיו, היו בני הגולה מפרשים מעשר מכספם ושולחים אותו בעין יפה אל יהודי ירושלים הנאנקים ברעב. זכות גדולה ראו לעצמם יהודי חו"ל, להיות שותפים בממונם ליישוב הארץ ולהחזקת תלמידי החכמים שבירושלים של מעלה.

חוץ מהכסף הכללי שהגיע מכל מדינות הגולה, היו גם קהילות מבוססות ועשירות שהושיבו פקיד מטעמם בירושלים, אליו שלחו תרומות מדי חודש בחודשו, וסכום זה היה מיועד באופן קבוע לקבוצת אברכים קבועה יוצאי אותה העיר.

פקיד הוועד, רבי ישראל, ישב באותו יום חם במשרד הכולל, וחישב בראשו טורי מספרים בלתי נגמרים לצורך החלוקה שאמורה להתקיים בצהרי אותו יום. כסף שהגיע עבור חודש אדר שעבר, וחג הפסח הממשמש בפתח.

בהיסח הדעת פנה לעוזרו הנאמן, רבי אברהם השמש, וקרא לעברו: לך וקרא למרת רוזנפלד האלמנה ואמור לה שהגיעה עבורה מעטפה מבתה.

רבי אברהם השמש יצא מיד לדרכו, אלא שאמרנו

שאותו יום היה. ולאחר החלו הספקות אמר לי רבי ישראל ללכת? שמא לבלומנפלד? או אולי ברנפלד? אה, אני נמצא ממש ליד ביתו של רב העיר - רבי יוסף חיים זוננפלד (תאריך פטירתו י"ט באדר ב' תרצ"ב). בוודאי אליו התכוון רבי ישראל! חשב השמש.

עלה ודפק בדלת, והרב הישיש בן השמונים פלס, ניגש לדלת ופתחה לרווחה במאור פנים. "רבי ישראל המזכיר, שלחני לקרוא לכבודו כדי לקבל מעטפה שהגיעה עבורכם", גמגם השמש במורא הכבוד.

רבי יוסף חיים זוננפלד חגר את אבנטו, חבש את כובע התיתורה שלו ויצא למזכירות הכולל. משנכנס בפתח, ננער רבי ישראל ונחרד מאוד: שלום עליכם רבי! מדוע הטריח הרב עצמו להגיע? היה הרב שולח מישהו ואני הייתי בא אליו בשמחה.

רבי יוסף חיים התנצל בענווה: השמש אמר לי שקראת לי.

רבי ישראל היה כהלום רעם: אני?! שאני אטריח את רב העיר?...

אאה... היכה רבי ישראל על מצחו. "השמש הטיפש. אני אמרתי לו לקרוא למרת רוזנפלד, והוא קרא לרב שליט"א. רק ישוב הנה ואלמדו דרך-ארץ וכבוד התורה מהם"...

הרב נחרד כולו: חלילה וחס! אוסר אני עליך לומר לו אפילו ברמז קל שטעה, וחלילה לך מלביישי!

ולא נחה דעתו של רבי יוסף חיים, עד שלקח מידי המזכיר את המעטפה, ובמשך עשרים דקות שירך רגליו בחום, ועלה שלוש גרסי מדרגות בגילו המופלג, כדי למסור את המעטפה למרת רוזנפלד, שלא תצטרך היא להגיע למשרדי הוועד ביום חם שכזה...

כך עובד ה' אמתי יודע לנצל כל מצב להתקרבות אמיתית לה' יתברך.

עבודה בכל מצב

וכמו שזה בנוגע לציפייה למשיח, כך זה בנוגע לכל ישועה בחיים.

כל חיסרון שאתה מתבכין בנוגע אליו ואתה חושב שזה מה שמונע ממך לעבוד את ה' ולהתקרב אליו - תדע לך שזה סתם תירוץ. אפשר לעבוד את ה' כרווק וכנשוי, כאבא לילדים וכחשוך בנים, כעשיר וכעני, וגם בחובות כבדים או בקשיים בשלום בית.

כל בעיה וקושי בחיים יכולים להיות עבורך מקפצה לעבודת ולקרבת ה' אמיתית.

מי שעובד את ה' באמת, מחפש לעבוד את ה' בכל מצב בחיים שלו בלי קשר לתנאים. הוא לא מחכה למשיח בשביל לעבוד את ה'. והוא לא מחכה לשום ישועה אחרת, כי הוא עובד את ה' בכל מצב.

ואדרבא, ימות המשיח נקראים "שְׁנֵים עָשָׂר תְּאֵמָר אֵין לִי בְּקֵם חֶפֶץ", לפי חלק מהדעות לא יהיה אז יצר הרע, ולכן יהיה הרבה פחות ערך לעבודה האישית. דווקא בזמן הזה שיש יצר הרע ויש קשיים ומניעות - זה בדיוק הזמן שבו אפשר להרוויח הכי הרבה. זה התענוג הגדול ביותר של בורא עולם, וזה גם התענוג הגדול ביותר של האדם, כי כל סיפוק בחיים מגיע לפי גודל ההשקעה והקשיים.

גם הזכות הגדולה ביותר שהיא קירוב רחוקים - כל הערך שלה הוא דווקא עכשיו בזמן הזה, לעתיד לבוא יתקיים הפסוק "מלאה הארץ דעה את ה'" ואז לא יהיה את מי לקרב כי כולם יידעו את ה'.

עכשיו זה הזמן לצבור הון רוחני שאותו לא נוכל לצבור בזמן הגאולה השלימה.

ולכן צדיקים שכל מעינים הוא לעבוד את ה' וזה כל סיפוקם וכל שמחתם - לא מחכים לימות המשיח כדי להיגאל מהצער והעצבות, כי הם שמחים בכל רגע ורגע, ואדרבא, בבחינה מסוימת הם שמחים יותר בצרות ובקשיים שגורמים להם לעבוד את ה' מתוך הסתרה.

וזה גם כל רצונו של ה' יתברך כמובא: "ואבית תהילה מגושי עפר", ה' רוצה את העבודה של האדם דווקא מתוך החושך של העולם הזה, והעבודה הדלה שלנו מתוך קשיים ומניעות עולה על העבודה העצומה והנשגבה והמושלמת של המלאכים בשמי מרום שאין להם קשיים ויצר הרע.

אנחנו משתוקקים לגאולה שלימה, אבל לא בשביל שתהיה לנו חניה בשפע וחשמל בחינם.

אנחנו לא רוצים גאולה בשביל נזיד עדישים. אנחנו רוצים משיח וגאולה כדי שאור האמונה יאיר בעולם וכולם יידעו שה' מלך, ומי שזו כל תכליתו ברצון שלו בגאולה, חי חיים יפים ומתוקים גם בזמני הגלות החושך וההסתרה.

בברכת שבת שלום ומבורך

"צריך בשעת התפילה להסיר כל דבר שטורדי"
מסירים מחשבות ומשתיקים ניידים
בשעת התפילה

תפילה שתשרה שכינה בעבודת ה'

בפרשתנו (ויקרא ט כב) כתוב "וישא אהרן את ידו אל הָעָם וַיְבָרְכֵם, ובפסוק הבא כתוב: "ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את הָעָם ומבאר רש"י כי הברכה הראשונה הייתה ברכת כהנים שאהרון הכהן ברח את העם, ומדוע נאמר שוב: "ויצאו ויברכו" שמשא ואהרן הוסיפו ברכה ואמרו: "ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו וגו', יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם". לפי שבמשך כל שבעת ימי המילואים שהעמיד משה את המשכן ושימש בו ופרקו בכל יום - לא שרתה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים, לכך אמר להם וברכם שע"י אהרן אחיו תשרה שכינה במעשה ידיהם.

הנה אע"פ שהקב"ה כבר הבטיח שתרד שכינה לישראל, כדכתיב בפרשת תצוה: "ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש כבודי", "ושכנתי בתוך בני ישראל" (שמות כט, מג-מה), בכל זאת היו מוכרחים להתפלל על זה. ואף על פי שעשו הכל כאשר ציוה ה' את משה, כפי שהעידה התורה בפרשת פקודי י"ח פעמים, בכל זאת הוכרחו להתפלל ולבקש רחמים שתשרה שכינה (מספר מעלות התפילה).

מדבר זה יש ללמוד מה שכבר התבאר כמה פעמים, שכל דבר בעולם נפעל רק ע"י תפילה. ובפרט כדי לזכות להשראת שכינה, צריך האדם להכין את עצמו ולהתקרב מעט מצידו ע"י התפילה, ואז יסייעו לו מלמעלה ויזכה

להשראת השכינה.

כמה צריך האדם להאריך בתפילה והתבודדות ולבקש על עבודת הש"י, אפילו שהובטח לנו והתקדשתם - מעט, והייתם קדושים הרבה, הבא ליטהר מסייעין אותו, וכן הרבה מאמרי חז"ל כגון (שיר השירים רבא-ה, ג) "אמר הקב"ה לישראל בני פתח לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני פותח לך פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו", והאדם שואל את עצמו: האם לא הקרבתי מעצמי ולפחות פתחתי פתח קטן מצדי, האם אין לי רצון עצמי להיטהר? א"כ היכן ההבטחה שהבטיח לנו הקב"ה? אך על פי ה"ל מובן היטב אפילו על דברים שהובטח לנו מאת הקב"ה צריך להוסיף תפילה עצמית ולבקש מהקב"ה שיעזור לנו שתשרה שכינה במעשה ידינו. והעיקר הדבר שצריך להרבות עליו בתפילה זהו התפילה בעצמה כמה צריך האדם להברות בתפילה שיהיה מהכת של בעל התפילה שכל הזמן עסוקים בתפילה על כל דבר, וזהו ההשראת השכינה הגדולה ביותר שצריך להתפלל עליו, שהרי המשכן הוא התפילה, כי תכלית המשכן הוא מקום של התקשרות עליונים בתחתונים, ואם על המשכן ראינו שחייב את התפילה של משה רבינו, כל שכן לגבי התפילה בעצמה, ועוד נקודה שיש ללמוד מזה שאפילו שקיבלו את ההבטחה מאת הקב"ה עדיין היה צריך לברכתו של משה רבינו

פעם הביא רבי לוי יצחק בנגדר ז"ל דגמא על עין שמינית הדבור איך צריך להזהר לבלי לפסול שום אדם אף לשוואים בו שום עולה וחסרון, כי לאמת צריך לקחת בחשבון בכל פעם שדניי שום אדם גם את מעלותיו הטובות, שאין אנו רואים ויודעים אותם. וצריך לדאוג גם לפי כפי זכיותיו הנסתרים, וכן לשפוטו נבי נדב ואביהו שאף שפגמו בשלש נוסח שתי יין לעשות עבודתם בשלשן. והיה זה להם לפגם גדול עד ששפוטו בסתירה, אף על פי כן אפרו רז"ל (שבת קה) "כל הפוריד דמעות על מיתתם מתפפרים לו עולותיו וכו', וכו', כי כשפגמים לחשבון הנכון לפי דין וחשבון של התורה הרי התורה מחשבת וזוכרת גם מעלתם וצדקתם האמתית, כי אף על פי שהפגם הוא פגם, הרי מדה טובה מרבה ומעלתם וצדקתם נחשב לרב הרבה מאד יותר ויותר משה שפגמו לעיניו האנושית. וכן יש לדאוג את כל אדם, והינו לדאוג לפי כל כפי זכיותיו, ועל כן גם אפרו אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. (אבות ב, ה). [שישיק ו - תטו]

ע"ה, הוא הדין לענין התפילה שצריך לקשר את עצמו לצדיקים שיעלו את התפילה למקומה הנכון, ויהיה לנו סייעתא דשמיא לכוון את תפילתנו כהוגן, וכמו שכתוב ויביאו את המשכן אל משה, ולמד מזה רבינו (ליקו"מ ב) שחייב האדם לקשר את עצמו בתפילתו לצדיקי הדור והם יקימו את המשכן.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שאלות מקו ההלכה

האם מותר להניח מרשמלו על הפלאטה בשבת כדי שיימס, או שיש בזה איסור בישול בשבת?

ראשית צריך להדגיש שישנם ממתקים שלא עברו בישול ואסור להניחם על הפלאטה בשבת כי מבשל ממש, בשאלה זו המדובר בממתק שעבר בישול ורוצים לחמם אותו ולהמיס אותו, האם יש כאן איסור משום בישול אחר אפיה. ולהלכה לספרדים מותר, משום שאנו נוקטים להלכה שאין בישול אחר אפיה. חזון עובדיה (שבת ד' עמ' ש"ז) ולכן מותר לחמם את המרשמלו על הפלאטה. שו"ת משפט שלמה (להגרי"ש שרגא סימן ט). ולאשכנזים אסור לעשות כן ולשיטתם יש איסור בישול אחר אפיה. רמ"א (סימן ש"ח סיף ה').

וגם אינו מחייב באחריותו (ע"י שו"ע חו"מ סימן ש"ז) סעיף ו' שמי שהפקידו אצלו מעות עניים ופשע בהם ונגנבו פטור), וכן לילדים אין בעלות על החמץ כי עדיין לא זכו בו, לכן מותר לאוכלו לאחר הפסח. שו"ת דברי בינהו (חלק כ"ה סימן כ"ו) שו"ת בצל החכמה (חלק ו' סימן צ"ה) מקראי קודש פסח (חלק א' סימן ט"ב).

האם מותר להניח בורקס חלבי ישירות על הפלאטה כדי לחממו לסעודה שלישית, ומה הדין אם אני מניח את הבורקס על גבי נייר אפיה ולא ישירות על הפלאטה?

על הפלאטה בדרך כלל מחממים גם תבשילים בשריים ומידי פעם גם נשפך מהסיר או המגש על גבי הפלאטה, דהיינו שהפלאטה בלעה ישירות מהבשר, ועל כן אסור לחמם את הבורקס החלבי ישירות על הפלאטה, ומכיוון שפעמים הפלאטה נשאר מלוכלכת ויש עליה שריים ממה שנשפך עליה, לכן לכתחילה צריך להניח שתי שכבות של נייר כסף (את הנייר כסף יש לחתוך קודם השבת) ועל גביהם אפשר להניח את הבורקס. וצריך להניח דווקא נייר כסף ואין מועיל להניח נייר אפיה במקום זאת, מכיוון שהנייר אפיה אינו חוצץ

כראוי וכפי הנראה לעין שהשומן נספג בנייר ולכן זה לא נחשב לחציצה כראוי.

סיכמנו עם ההורים שאנו מגיעים לסעודת ליל שבת וחוזרים לביתנו ברגל ויושנים בבית, אשתי אמורה להדליק נרות בבית לפני שבת ומייד אחרי זה אנו רוצים ליסוע להורים, האם היא מקבלת שבת בהדלקת הנרות, או שיש פיתרון שתדליק נרות ולא תקבל שבת?

הזמן הראוי להדליק נרות שבת הוא 20 דקות לפני השקיעה, ולעניין האם האשה מקבלת שבת בהדלקת הנרות יש חלוקה בין מנהג הספרדים למנהג האשכנזים, שלמנהג האשכנזים האשה מקבלת שבת בהדלקת הנרות, אבל יכולה לעשות תנאי ולומר שאינה מקבלת שבת בהדלקה, ולמנהג הלספרדים אם מדליקה סמוך לשבת אינה מקבלת שבת בהדלקת הנרות ויכולה האשה לאחר הדלקת הנרות להיכנס לרכב וליסוע, אבל אם צריכים לצאת מוקדם שצריכה להדליק נרות מפלג המנחה שזה כשעה לפני השקיעה, במקרה שמדליקה בשעה מוקדמת כזו היא מקבלת שבת בהדלקת הנרות. על פי חזון עובדיה (שבת א' עמ' קפ"ב) ולכן במקרה כזה הבעל יפתח את דלת הרכב ויסגור בעדה, וכן את החגורה יחבר לנדן לפני שמתניע את הרכב וכן כשמגיעים לבית ההורים יוציא את החגורה ויפתח את הדלת שתוכל לצאת. על פי שלחן ערוך (סימן רס"ג סיף י"ז).

גבאי בית כנסת ששכח למכור את החמץ שיש בבית הכנסת - ממתקים לילדים, סעודה שלישית וכדומה, האם מותר להשתמש בחמץ זה אחר הפסח או שאסור בהנאה?

הגבאי נחשב לגבאי צדקה, ומכיוון שהחמץ אינו שלו